

foreslåede lagerprincip. I modsat fald ville der kunne ske beskatning af en tabgivende finansiel kontrakt: Hvis kontrakten løber over 2 år, og der efter lagerprincippet er opgjort en fortjeneste i år 1 og tab i år 2, ville der ske beskatning af fortjenesten i år 1 uden adgang til fradrag for tabet i år 2. Der ville således ske beskatning, uanset om kontrakten samlet set gav tab.

Den nævnte adgang til at fradrage tab på ikke-erhvervsmæssige kontrakter i det omfang, tabet ikke overstiger tidligere års nettogevinster på samme kontrakt, foreslås begrænset, idet der skal tages hensyn til, om de tidligere års nettogevinster på kontrakten allerede er udnyttet i de pågældende år som modregningsadgang for tab på andre ikke-erhvervsmæssige kontrakter.

Eksempel: En skatteyder har to ikke-erhvervsmæssige kontrakter, A og B. A løber alene i år 1 og giver et tab på 40.000 kr. B løber fra år 1 til år 2 og giver i år 1 efter lagerprincippet en gevinst på 100.000 kr. og i år 2 et tab på 100.000 kr. I år 1 kan tabet på 40.000 kr. på A fradrages i gevinsten på 100.000 kr. på B, således at alene årets nettogevinst beskattes. I år 2 overstiger tabet på B ikke tidligere års gevinster på B, men da en del af det tidligere års gevinst på B allerede er udnyttet til modregningsadgang for tabet på A (40.000 kr. af gevinsten på 100.000 kr. er allerede udnyttet), kan alene 60.000 kr. af tabet på B fradrages i år 2.

Tab, som ikke efter ovennævnte bestemmelse kan fradrages under henvisning til, at tidligere års gevinster på samme kontrakt er blevet beskattet, kan fradrages i indkomstårets og de følgende 5 indkomstårs nettogevinster på kontrakten eller på andre kontrakter, jf. § 8 G, stk. 3. Tab, der kan fradrages i et tidligere år, kan ikke fremføres til et senere år. For så vidt der ikke er tale om en kontrakt, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier, gives der bred modregningsadgang, hvilket vil sige, at tabet kan fradrages i gevinster på alle kontrakter omfattet af § 8 C. I ovennævnte eksempel indebærer dette, at det resterende tab på B på 40.000 kr. i år 2 kan fradrages i gevinster på andre kontrakter – eventuelt efter fremførelse i op til 5 år.

Er der derimod tale om en kontrakt, der indeholder ret eller pligt til at afstå aktier, er kontrakten omfattet af § 8 F. Heraf følger, at tab alene kan fradrages i gevinst på kontrakter, der indeholder ret eller pligt til at afstå den samme aktie som den tabgivende kontrakt. Der gives således kun snæver modregningsadgang for tab på kontrakter, som kan indebære salg af aktier. Denne bestemmelse er nødvendig for at undgå skattearbitrage i forbindelse med aktieavancebeskatningslovens regler om skattefrihed for almindelige minoritetsaktier med mindst 3 års ejertid, jf. bemærkningerne til § 8 F.

Eksempel: En skatteyder har to ikke-erhvervsmæssige kontrakter, A og B, hvoraf A ikke er omfattet af § 8 F, mens B er omfattet af § 8 F, fordi den kan indebære afståelse af aktier. Her kan der opstå et samspil mellem reglerne i § 8 F og reglerne i den foreslåede § 8 G. Som i ovenstående eksempel løber A alene i år 1 og giver et tab på 40.000 kr. B løber fra år 1 til år 2 og giver i år 1 gevinst på 100.000 kr. og i år 2 et tab på 100.000 kr. Som vist i eksemplet resulterer dette i, at 60.000 kr. af tabet på B kan fradrages i år 2, mens der rester et tab på B på 40.000 kr. Efter den foreslåede bestemmelse i § 8 G, stk. 4, kan dette tab fradrages i gevinster på andre kontrakter – eventuelt efter fremførelse i op til 5 år. Adgangen til at fremføre tabet på 40.000 kr. opstår i år 2, da den aktiebaserede kontrakt B giver tab. Samlet giver B hverken gevinst eller tab, da der er en gevinst på 100.000 kr. i år 1 og et tab på 100.000 kr. på kontrakten i år 2. Det ikke fratrukne tab på 40.000 kr. hidrører reelt fra kontrakt A, der gav underskud i år 1. Ved fremførelsen skal der derfor gives bred modregningsadgang, fordi A ikke er omfattet af den særlige regel vedrørende aktiebaserede kontrakter.

Det beror på en konkret bedømmelse, om kontrakten har tilknytning til erhvervsmæssig virksomhed. Ved vurderingen heraf kan der tages udgangspunkt i den hidtidige praksis vedrørende afgrænsningen i den gældende § 6, stk. 1, i kursgevinstloven. Efter denne bestemmelse er gevinst og tab på personers ikke-erhvervsmæssige fordringer og gæld i fremmed valuta indkomstopgørelsen uvedkommende, for så vidt fordringernes pålydende rente på erhvervstidspunktet opfylder mindsterentekravet.

Til § 1, nr. 19 og 20

Det foreslås, at finansielle kontrakter, ligesom fordringer omfattet af kursgevinstloven, anses afstået henholdsvis anskaffet, når de overdrages eller erhverves ved gave eller arveforskid.

Til § 2, nr. 1 og 2

Det foreslås, at gevinst og tab på finansielle kontrakter for personer skal behandles som kapitalindkomst. Personer, der driver næringsvirksomhed med finansielle kontrakter eller modtager sådanne som vederlag i deres næringsvirksomhed, beskattes dog af gevinst og tab som personlig indkomst, jf. forslaget § 1, nr. 5.

Til § 3, nr. 1

Efter realrenteafgiftslovens § 3, stk. 1, omfatter afgiftsgrundlaget alle former for formueafkast, der ikke